

Acasa	Civilizație	Biserică	Biblioteca	Literatură	Lingvistică	Actualitate	Arte	
Muzică	Coregrafie	Personalități	Istorie	IT	Psihologie	Opinii	Diverse	Redacția

Sandu Frunză și cuvintele lui devoratoare

de **Gelu DRAGOȘ**,
U.Z.P.R.

Biblioteca personală s-a mai „împlinit”, ca să zic așa, datorită prieteniei mele de ani buni cu Gherasim Solovăstru Domide, care mi-a dăruit zilele trecute volumul de versuri ale lui Sandu Frunză, numit simplu și simbolic în același timp „Nostalgii”, editura „Neuma” Apahida, Cluj, editor Andreea H. Hedeș. Ilustrațiile care însoțesc poeziile sunt realizate de Florea Gușă, iar selecția lor de către autor și Gherasim Solovăstru Domide.

Sandu Frunză

Câteva date despre autor pentru cititori, cred că sunt binevenite, mai ales că se prezintă singur: „Sunt doctor în filosofie, specializarea filosofia culturii, a valorilor și a istoriei. Conduc doctorate în domeniul științelor politice. Domeniile mele de interes sunt: fundamentalismul religios, religie și politică, biopolitică, filosofia post-holocaust, etică relațională, deontologie, imaginar religios în publicitate, dezvoltare personală și consiliere etică. Predau cursuri pe teme de filosofia comunicării, etica în publicitate, etică managerială, deontologie, religie și ideologie,

imaginar religios în limbajele publicitare, comunicare și biopolitică, dezvoltare personală și branding personal. Cărțile și articolele mele au

CAUTĂ ÎN SITE

TRADU

Selectați limba

Un produs **Traducere**

CATEGORII

- o [Actualitate](#) (292)
- o [Arte](#) (839)
- o [Biblioteca](#) (1.264)
- o [Biserică](#) (783)
- o [Civilizație/Cultură](#) (3.123)
- o [Coregrafie](#) (23)
- o [Diverse](#) (2.061)
- o [Filozofie](#) (11)
- o [Informatică](#) (25)
- o [Istorie](#) (366)
- o [Lingvistică](#) (87)
- o [Literatură](#) (6.829)
- o [Muzică](#) (194)
- o [Opinii](#) (994)
- o [Personalități](#) (2.103)
- o [Psihologie](#) (388)

fost recenzate sau citate de autori și publicații din România, Israel, Europa, Africa, Asia sau America. În 2005 am primit prestigiosul Premiu al Academiei Române, iar în 2010 am primit distincția de *Profesor Bologna*. Desfășor activități de consiliere filosofică (existențială). Pentru ședințe gratuite de consiliere mă puteți contacta la adresa sfrunza@yahoo.com” (preluare de pe <https://sandufrunza.ro>).

Volumul este gândit în cinci capitole, fiecare cu ideea și frumusețea lui: „Dansând în amurg”, „Seducătoarea”, „Amintiri din paradis”, „Urme pe cer”, „În lanurile de lumină”.

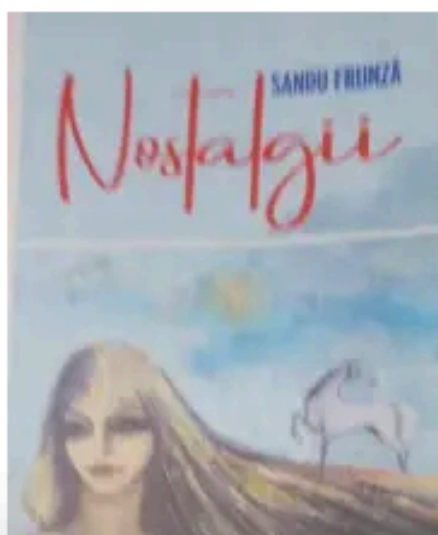
Citind și recitind versurile ne dăm seama că avem de-a face cu un poet profund, care provoacă emoții, stări de meditație, ne limpezește gândurile, ne provoacă la noi viziuni asupra scurgerii timpului și condiția umană. Per total, în „Nostalgii” vorbim de o poezie de iubire, de o poezie filosofică și chiar despre filosofia iubirii!

De altfel Serena Adler, în cadrul emisiunii ei la radio „Serena Adler#Universul la feminin” a vorbit despre carte și a citat din referințele critice de pe coperta ultimă și a recitat din poeziile lui Sandu Frunză.

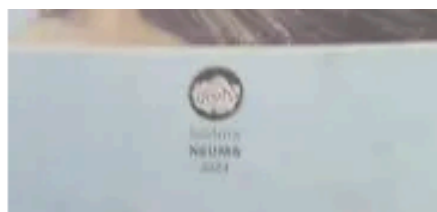
Iată ce spune poeta Rodica Dragomir: „Reinventându-se mereu, Sandu Frunză apare ca un trubadur modern, oferindu-ne propria sa Cântare a Cântărilor. Profesorul de filosofie, reținut în manifestări și discret în viața privată, a amânat debutul poetic până la anii maturității depline, când era pregătit să-și dezvăluie și o altă latură a personalității sale. O lume existențială, a trăirilor personale. Un poet sensibil, interiorizat, matur, dar cu o tinerețe spirituală, dublat de filosof și de o experiență culturală vastă. În poeziile sale, sentimentele sunt trăite cu o paletă impresionantă de manifestări, dezvăluite cu sinceritate, cu o deosebită forță expresivă. Poemele au note imnice și solemnitate religioasă”.

Criticul Adrian Popescu afirmă despre Sandu Frunză: „Scrie versuri cu un entuziasm neașteptat, alternând visul neo-romantic cu iubirea pasională, totală. Cele mai multe versuri păstrează această aderență erotică, prin care lumea i se descoperă mai bogată în sensuri și secrete”.

Tema iubirii e exploatată atât de ingenios, de personal și original. Pentru poetul Sandu Frunză trupul iubitei „miroase a primăvară”, dorește să se începe „în ochii ei / ca într-o zi liniștită de

toamnă / și numai bătaia inimii ei" să-l salveze, să-l readucă la viață. Pentru autor, cea mai bună zi „este cea în care pot să te întâlnesc / O clipă cu tine e cât toate visele mele / Cât toate cântecele / care m-au încântat vreodată / Viața mea netrecătoare / Clipa mea" („O clipă cu tine”).

Dragostea fizică îl împlinește, e importantă: „...De câte ori stai goală / întinsă lângă mine / adormită ca apa liniștită a lacului / Te privesc abandonată / în visul de iubire tocmai împlinit" („Chipul meu”).

Are o idee care se repetă, deci putem vorbi de o obsesie. Poetul dorește să se nască din ea, din iubită, căci doar așa vor forma un singur trup, o singură gândire, o singură dragoste, netulburată de nimeni: „Lasă-mă / să mă nasc odată / din trupul tău / de noapte și de dimineață" („În dorul tău”). Se resemnează însă cu orânduielele lumii scrise în Biblie: „Dar încă de la început / De când raiul și iadul sunt în mine / Te știu aici // Infernul este neputința de a simți / Iubirea celei de lângă tine" („Rai și iad”).

Persoana iubită este dorită cu înverșunare de la începuturile lumii, de la geneză, căci este conștient că fără iubire nimic nu se poate, nu are un sfârșit: „Încă de la începuturile lumii / Te-am așteptat / Ca flacăra unei lumânări / să îndulcești / întruparea lumii de / vise și iluzii. // O, ceara miraculoasă / care în topirea ei / ne face să fim una! / O singură trecere." („Te-am așteptat”). Ca totul să fie la modul ideal, credința e și ea necesară, ne dă un sfat care poate contraria în acest sens: „Nu îți abandona crucea / Fă din ea mai bine lemne de foc / Și hai să încălzim cu ele / Iubirea noastră" („Chemare”).

Pentru Sandu Frunză soarele curge în persoana iubită (elemente cosmogonice, ce amintesc de Emin): „Ca într-un corp de lumină / pe care îl aștepta de multă vreme / să îl nască / în pântecul cerului" („Urmele tălpilor tale”), iar sufletul lui muritor și-l arde „pe trupul ei fierbinte”. Știe că trebuie să aibă grijă de ea, să o respecte și să-i îndeplinească dorințele: „... Femeia trebuie scoasă în lume, / precum razele soarelui / în fiecare dimineață, / trebuie purtată pretutindeni, / ca o pasăre călătoare, / trebuie încadrată ca un / ornament personal, / precum acul de la cravată. // există o vreme în care / femeia dorește / să fie expusă ca un bibelou în vitrină / spre a fi admirată de toți, / cuprinsă cu privirea, dar și protejată / de atingerea erotomanilor / ce salivează în jurul ei" („Femeie la 40 de ani”).

Alte teme abordate sunt natura (corcodușii sunt pentru poet „miraculoase”, motiv pentru care are unul în dreptul geamului de la bucătărie), familia și oamenii dragi din viața lui (vezi poeziile „Maria și

Eternitatea", „Amintiri cu o frumoasă fată", „Despre prietenie", „Șana tova U*Metuka", „La mormântul lui Tudor Cățineanu", „Coșmarul", „Fotografia", „Cu fratele mai mare", „Sora mea", „Fericirea numită mama", „Tatăl" etc.), arealul în care a copilărit, crescut, dezvoltat ca om.

În a treia secțiune întâlnim poezii dedicate Maramureșului și oamenilor ei minunați, poezii precum „Prin Maramureș" ori „Oda horincii de Maramureș", un *brand poetic* în poezia lui Sandu Frunză, care ne explică: „Nu vei fi niciodată / un maramureșean adevărat/ dacă nu-ți place horinca, / prietenul meu mi-a spus. // M-a îngândurat / într-atât încât m-am întrebat: / ce mai rămâne / în mine / din Maramureș / fără micul pahar / cu elixirul zeilor pământești / darnici cu promisiunea extazului/ și nemuririi?".

Personal, am descoperit un poet adevărat, care nu se teme să iubească profund, să profite de fiecare clipă trăită prin cuvânt. Cuvintele pot fi însă „devoratoare" dar poetul Sandu Frunză își asumă acest fapt: „Cuvintele de început / niște urme lăsate / de gura unui vampir / care își degustă victima / cu dragoste / Sângele tău / curgându-i pe la colțul gurii / amintind de trandafirii / ce întârzie să înflorească // Cuvintele / care îți taie respirația / în prima declarație de dragoste / lăsând urme pe cer / ca o stea căzătoare / anunțând spectaculos / stingerea unei inimi / însetată de prea multă / dorință neconsumată // Cuvintele / care aprind imaginația / absorbindu-te în necunoscutul / ființei care crește lângă tine / un copac cu rădăcinile în cer / cuprinzându-te și învăluindu-te / cu crengile lui roditoare / nelăsându-te să vezi / cât de raționale și surâzătoare / sunt ființele de pe pământ // Cuvintele de început / Cuvintele care îți taie respirația / Cuvintele care aprind imaginația / Cuvintele ce te devoră mut" („Devoratoarele cuvinte").

Așadar, dragi cititori, intrați repede în posesia volumului de poezii „Nostalgii" ale poetului Sandu Frunză, originar din Rodna, județul Bistrița. Veți intra într-o lume binecuvântată!

prof. Gelu Dragoș